Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kymmenes jaosto)

28 päivänä heinäkuuta 2016*

Ennakkoratkaisupyyntö — Tulliliitto — Yhteinen tullitariffi — Tuontitulleitta sovellettava väliaikaisen maahantuonnin menettely — Asetus (ETY) N:o 2454/93 — Täydelliselle tuontitullittomuudelle vahvistetut edellytykset — Ilmaliikenteen kuljetusvälineet, jotka on rekisteröity unionin tullialueen ulkopuolella ja joita käyttää kyseisen tullialueen ulkopuolelle sijoittautunut henkilö — 555 artiklan 1 kohdan a alakohta — Kaupallinen käyttö — Käsite — Se, että lentokoulu käyttää helikoptereita maksullisiin koulutuslentoihin, joilla ohjaajina toimivat lennonopettaja ja lento-oppilas, ei kuulu siihen

Asiassa C-80/15,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Finanzgericht Baden-Württemberg (Baden-Württembergin veroasioita käsittelevä tuomioistuin, Saksa) on esittänyt 27.1.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 20.2.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Robert Fuchs AG

vastaan

Hauptzollamt Lörrach,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kymmenes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Biltgen sekä tuomarit A. Borg Barthet (esittelevä tuomari) ja E. Levits,

julkisasiamies: M. Bobek,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Robert Fuchs AG, edustajanaan U. Lusche, Rechtsanwältin,

— Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan G. Albenzio, avvocato dello Stato,

— Euroopan komissio, asiamiehinään L. Grønfeldt ja B.-R. Killmann,

kuultuaan julkisasiamiehen 18.2.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2286/2003 (EUVL 2003, L 343, s. 1; jäljempänä soveltamisasetus), 555 artiklan 1 kohdan a alakohdassa olevan käsitteen ”kaupallinen käyttö” tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Robert Fuchs AG, joka on Sveitsiin sijoittautunut yhtiö (jäljempänä Fuchs), ja Hauptzollamt Lörrach (Lörrachin tullihallinto, Saksa) ja joka koskee kyseiseltä yhtiöltä sellaisten helikoptereiden tuonnista unionin tullialueelle vaadittuja tuontitulleja, jotka oli asetettu täysin tuontitulleitta sovellettavan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn ja jotka on rekisteröity Sveitsissä ja joita käytetään koulutus- ja harjoituslentoihin Saksassa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

3 Istanbulissa 26.6.1990 tehty väliaikaista maahantuontia koskeva yleissopimus (jäljempänä Istanbulin yleissopimus) on hyväksytty väliaikaista maahantuontia koskevasta yleissopimuksesta sekä sen liitteiden hyväksymisestä 15.3.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/329/ETY (EYVL 1993, L 130, s. 1 ja oikaisu EYVL 1993, L 289, s. 40).

4 Istanbulin yleissopimuksen liitteessä C olevan 1 artiklan sanamuoto on seuraava:

”Tässä liitteessä tarkoitetaan

a) ’kulkuneuvolla [oikeammin: kuljetusväline]’

kaikkia aluksia (myös lotjia ja proomuja, myös aluksessa kuljetettavia sekä ilmatyynyaluksia), ilma-aluksia, maantieajoneuvoja, joissa on moottori (myös pyöriä, joissa on moottori, perävaunuja, puoliperävaunuja ja ajoneuvoyhdistelmiä), ja liikkuvaa rautatiekalustoa, sekä niiden varaosia, lisälaitteita ja tavanomaisia varusteita, jotka ovat kulkuneuvossa, mukaan lukien erityisvälineet tavaroiden lastaamiseksi, purkamiseksi, käsittelemiseksi ja suojaamiseksi;

b) ’kaupallisella käytöllä’:

henkilöiden vastikkeellista kuljettamista tai tavaroiden teollista tai kaupallista kuljettamista, myös vastikkeellista;

c) ’yksityisellä käytöllä’:

asianomaisen henkilön ainoastaan henkilökohtaista tarvetta varten suorittamaa käyttämistä, ei kuitenkaan mitään kaupallista käyttöä;

_ _”

Unionin oikeus

Tullikoodeksi

5 Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97 (EYVL 1997, L 17, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi), 137 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä voidaan käyttää yhteisön tullialueella kokonaan tai osittain tuontitullitta ja ilman kauppapoliittisia toimenpiteitä muita kuin yhteisötavaroita, jotka on tarkoitettu jälleenvietäviksi muuttumattomina, niiden käytöstä johtuvaa tavanomaista arvonalentumista lukuun ottamatta.”

6 Kyseisen tullikoodeksin 141 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tapaukset, joissa ja erityisedellytykset, joilla väliaikaisen maahantuonnin menettelyä voidaan soveltaa täysin tuontitullittomana, määritetään komiteamenettelyä noudattaen.”

7 Kyseisen tullikoodeksin 204 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuontitullivelka syntyy, kun:

a) ei täytetä jotakin velvollisuutta, joka johtuu tuontitullien alaisen tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu.”

Soveltamisasetus

8 Soveltamisasetuksen 232 artiklassa, jossa annetaan säännöt täysin tuontitulleitta sovellettavan väliaikaisen maahantuonnin menettelystä muun muassa kuljetusvälineiden osalta, säädetään seuraavaa:

”1. Jos seuraavia tavaroita ei ilmoiteta tullille kirjallisesti tai suullisesti, niitä on pidettävä 233 artiklassa tarkoitetulla toimella väliaikaiseen maahantuontiin ilmoitettuina, ellei 579 artiklasta muuta johdu:

– –

b) 556–561 artiklassa tarkoitetut kuljetusvälineet;

– –

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroita ei ilmoiteta kirjallisesti eikä suullisesti, niitä on pidettävä 233 artiklassa tarkoitetulla toimella jälleenvientiin väliaikaisen maahantuonnin menettelyn päättämiseksi ilmoitettuina.”

9 Kyseisen asetuksen 233 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Edellä 230–232 artiklaa sovellettaessa on seuraavia toimia pidettävä tulli-ilmoituksen antamista vastaavina.

– –

b) Kun kyseessä on koodeksin 38 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuissa säännöksissä myönnetty vapautus velvoitteesta kuljettaa tavarat tulliin tai 231 artiklan mukainen vienti taikka 232 artiklan 2 kohdan mukainen jälleenvienti:

— pelkkä yhteisön tullialueen rajan ylittäminen.”

10 Soveltamisasetuksen 234 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos 230–232 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, kyseisiä tavaroita on pidettävä koodeksin 63 artiklan mukaisesti tullille esitettyinä, ilmoitusta on pidettävä vastaanotettuna ja luovutusta tapahtuneena sillä hetkellä, jolla 233 artiklassa tarkoitettu toimi suoritetaan.

2. Jos tarkastuksessa havaitaan, että 233 artiklassa tarkoitettu toimi on suoritettu tuotujen tai vietyjen tavaroiden täyttämättä 230–232 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, tavaroita on pidettävä säännönvastaisesti tuotuina tai vietyinä.”

11 Soveltamisasetuksen 555 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”[Tässä alajaksossa] tarkoitetaan:

a) ’kaupallisella käytöllä’ kuljetusvälineen käyttöä henkilöiden kuljetukseen vastiketta vastaan taikka tavaroiden teolliseen tai kaupalliseen kuljetukseen vastiketta vastaan tai vastikkeetta;

b) ’yksityiskäytöllä’ kuljetusvälineen muuta kuin kaupallista käyttöä;

c) ’sisäisellä liikenteellä’ yhteisön tullialueella kuljetettaviksi otettujen henkilöiden tai tavaroiden kuljetusta siten, että henkilöiden kuljetus päättyy tai tavarat puretaan tällä alueella.”

12 Saman asetuksen 558 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Maahantuonti tuontitullitta on myönnettävä sellaisille maantie-, rautatie-, ilma-, meri- ja sisävesiliikenteen kuljetusvälineille,

a) jotka on rekisteröity yhteisön tullialueen ulkopuolella tämän alueen ulkopuolelle sijoittautuneen henkilön nimiin. – –

b) joita käyttää yhteisön tullialueen ulkopuolelle sijoittautunut henkilö, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 559, 560 ja 561 artiklan soveltamista, ja

c) joita kaupallisessa käytössä – rautateiden kuljetusvälineitä lukuun ottamatta – käytetään yksinomaan yhteisön tullialueen ulkopuolella alkavaan tai päättyvään kuljetukseen. Niitä saadaan kuitenkin käyttää sisäisessä liikenteessä, jos siitä säädetään voimassa olevissa kuljetusalan säännöksissä, jotka koskevat erityisesti oikeutta kuljetuksiin ja niiden suorittamista.”

Saksan oikeus

Lentoliikennelaki

13 Lentoliikennelain (Luftverkehrsgesetz), sellaisena kuin se on julkaistuna 10.5.2007 (BGBl. 2007 I, s. 698), 2 §:n 7 ja 8 momentissa säädetään seuraavaa:

”7. Ilma-alukset, joita ei ole rekisteröity ja hyväksytty tämän lain soveltamisalueelle, voivat lentää tämän lain soveltamisalueelle, tai ne voidaan tuoda sinne muulla tavoin siellä tapahtuvaa liikennöimistä varten ainoastaan, jos ne ovat saaneet siihen luvan. Lupaa ei tarvita, jos ilma-aluksen kotivaltion ja Saksan liittotasavallan välisessä sopimuksessa tai näitä kumpaakin valtiota sitovassa sopimuksessa toisin määrätään.

8. Edellä 6 ja 7 momentissa tarkoitettu lupa voidaan myöntää yleisenä tai yksittäisenä lupana, ja siihen voi liittyä velvoitteita ja määräaika.”

Tullihallintolaki

14 Saksassa 21.12.1992 annetun tullihallintolain (Zollverwaltungsgesetz; BGBl. 1992 I, s. 2125 ja 1993 I, s. 2483) 2 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Alueelle saapuvat ilma-alukset saavat laskeutua ainoastaan tullilentoasemalle ja alueelta lähtevät ilma-alukset saavat lähteä ainoastaan tullilentoasemalta.”

Tulliasetus

15 Saksassa 23.12.1993 annetun tulliasetuksen (Zollverordnung; BGBl 1993 I, s. 2449 ja 1994 I, s. 162) 2 §:n, jonka otsikkona on ”Tullitiet”, 3 momentissa säädetään seuraavaa:

”Lisäksi liikenteen helpottamiseksi voidaan yksittäisissä tapauksissa myöntää hallintoteitse vapautus tullitiepakosta [Zollstraßenzwang], mikäli olosuhteet niin vaativat, mahdollisuus tullivalvontaan ei vaarannu eivätkä kiellot tai rajoitukset ole esteenä vapautuksen myöntämiselle.”

16 Kyseisen asetuksen 3 §:n, jonka otsikkona on ”Tullilentoasemat”, 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tullilentoasemapakosta vapautukseen sovelletaan soveltuvin osin 2 §:n 3 momenttia.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

17 Fuchs on Sveitsiin sijoittautunut yhtiö, joka tarjoaa toimintansa yhteydessä muun muassa koulutus- ja harjoituslentoja helikopterilla.

18 Fuchsille myönnettiin 13.10.2009 tehdyllä päätöksellä vapautus velvollisuudesta käyttää tullilentoasemaa kymmenen sellaisen helikopterin tuonnissa Saksaan, jotka oli rekisteröity sen nimiin Sveitsissä.

19 Nämä helikopterit tuotiin sitten vuosina 2009 ja 2010 pidettyjen useiden koulutustapahtumien yhteydessä unionin tullialueelle siten, että niiden ohjaajina oli joko Fuchsin palveluksessa oleva lennonopettaja tai lento-oppilaat lento-opettajan läsnä ollessa.

20 Helikopterit eivät poistuneet unionin tullialueelta koulutuslentojen aikana. Ne palasivat Sveitsiin kunkin koulutusjakson loputtua.

21 Tullihallinto katsoi maahantuonnista kannettavista tulleista 10.6.2011 tekemässään päätöksessä, että kyseisiä helikoptereita oli käytetty kaupallisesti, vaikka sitä varten ei ollut olemassa lentoliikennelain 2 §:n 7 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua lupaa, ja että Fuchs oli näin ollen jättänyt noudattamatta niitä soveltamisasetuksen 558 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, jotka vaaditaan, jotta kyseiset helikopterit saatiin tuoda väliaikaisesti maahan kokonaan ilman tuontitulleja.

22 Koska tullikoodeksin 204 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan tullivelka oli syntynyt näiden helikoptereiden osalta, tullihallinto vahvisti Fuchsin maksettavaksi 175 873,36 euron suuruisen tuontitullin.

23 Fuchs teki maahantuonnista kannettavista tulleista tehdystä päätöksestä oikaisuvaatimuksen, jonka hallinto hylkäsi; Fuchs nosti sen jälkeen kanteen Finanzgericht Baden-Württembergissä (Baden-Württembergin veroasioita käsittelevä tuomioistuin, Saksa).

24 Fuchs esittää kanteensa tueksi, että edellytykset, jotka on vahvistettu täyden tullittomuuden myöntämiseksi kyseiselle yhtiölle, olivat täyttyneet. Se painottaa erityisesti sitä, että kyseiset helikopterit eivät ole olleet soveltamisasetuksen 555 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla ”kaupallisessa käytössä”.

25 Tullihallinto on toista mieltä ja katsoo, että Fuchs oli käyttänyt näitä helikoptereita kaupallisesti, koska koulutuslentojen aikana oli kuljetettu henkilöitä vastiketta vastaan. Se, että lento-oppilaiden suorittamat rahamäärät oli maksettu heidän koulutuksestaan eikä heidän kuljettamisestaan, ei ole ratkaisevaa tämän osalta.

26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin muistuttaa siitä, että soveltamisasetuksen 558 artiklan 1 kohdassa säädetään niistä pääasiallisista edellytyksistä, joiden perusteella lupa kuljetusvälineiden väliaikaiseen maahantuontiin kokonaan ilman tuontitulleja myönnetään. Kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että 558 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan edellytykset ovat täyttyneet. Jäljelle jää siten ainoastaan kysymys siitä, täyttyvätkö soveltamisasetuksen 558 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistetut edellytykset, joiden mukaan kaupallisen käytön yhteydessä kuljetusvälineitä saadaan periaatteessa käyttää ainoastaan sellaisiin kuljetuksiin, jotka alkavat yhteisön tullialueen ulkopuolella tai päättyvät siellä. Tähän kysymykseen annettava vastaus riippuu soveltamisasetuksen 555 artiklan 1 kohdan a alakohdassa olevan käsitteen ”kaupallinen käyttö” tulkinnasta.

27 Tässä tilanteessa Finanzgericht Baden-Württemberg (Baden-Württembergin veroasioita käsittelevä tuomioistuin) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko soveltamisasetuksen 555 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että myös vastikkeellisia koulutuslentoja helikoptereilla, jolloin helikopterissa ovat lento-oppilas ja lennonopettaja, on pidettävä kuljetusvälineen kaupallisena käyttönä?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomistuin haluaa selvittää kysymyksellään, onko helikopterilla lentäjän koulutusta varten vastiketta vastaan tehdyt lennot, jolloin helikopterissa ovat lento-oppilas ja lennonopettaja, katsottava soveltamisasetuksen 555 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi kuljetusvälineen kaupalliseksi käytöksi.

29 Tämän säännöksen nojalla käsitteeseen ”kaupallinen käyttö” kuuluu ”kuljetusvälineen käyttö henkilöiden kuljetukseen vastiketta vastaan taikka tavaroiden teolliseen tai kaupalliseen kuljetukseen vastiketta vastaan tai vastikkeetta”.

30 Mainitun säännöksen sanamuodosta käy ilmi, että jotta kyseessä olevan kuljetusvälineen käyttö voidaan katsoa ”kaupalliseksi käytöksi”, käytön on tapahduttava kuljetustarkoituksia varten.

31 Soveltamisasetuksen 555 artiklan 1 kohdan a alakohdan esityöt tukevat tätä tulkintaa.

32 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 34 kohdassa, soveltamisasetuksessa olevalla käsitteellä ”kaupallinen käyttö” korvattiin nimittäin käsite ”yrityskäyttö”, joka oli määritelty kuljetusvälineiden väliaikaisesta maahantuonnista 14.6.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1855/89 (EYVL 1989, L 186, s. 8) 1 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ”kuljetusvälineen käytöksi harjoitettaessa välittömästi toimintaa vastikkeellisesti tai taloudellisen hyödyn saamiseksi”. Viimeksi mainittu määritelmä korvattiin sitten asetuksen N:o 2454/93 670 artiklaan, sellaisena kuin se oli alkuperäisessä versiossa, sisältyvällä suppeammalla määritelmällä, jonka mukaan kaupallisella käytöllä tarkoitetaan ”kuljetusvälineen käyttöä vastiketta vastaan tapahtuvaan henkilöiden kuljetukseen tai vastiketta vastaan taikka vastikkeetta tapahtuvaan tavaroiden teolliseen ja kaupalliseen kuljetukseen”.

33 Tätä määritelmää laajennettiin sitten asetuksen N:o 2454/93 muuttamisesta 4.5.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 993/2001 (EYVL 2001, L 141, s. 1) kattamaan ”kuljetusvälineen käytön henkilöiden tai tavaroiden kuljetukseen vastiketta vastaan tai osana yrityksen taloudellista toimintaa”. Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 37 kohdassa, käsitteeseen ”kaupallinen käyttö” kuului tuolloin kaikki kuljetusvälineiden käyttö liiketoiminnan yhteydessä vastiketta vastaan tai vastikkeetta ja riippumatta siitä, mikä oli käyttötarkoitus.

34 Kyseinen kaupallisen käytön määritelmä on kuitenkin korvattu asetuksessa N:o 2286/2003 määritelmällä, jota sovelletaan kansallisen tuomioistuimen käsittelemässä asiassa. Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 40 kohdassa, tässä asetuksessa ei ainoastaan poistettu ilmaiseksi suoritettava henkilöiden kuljetus käsitteen ”kaupallinen käyttö” piiristä vaan lisäksi tehtiin käyttötarkoituksesta määräävä tekijä. Näin ollen käsite ei kata enää kaikkea kuljetusvälineellä suoritettavaa taloudellista toimintaa, jonka yhteydessä suoritetaan henkilöiden kuljetus laajassa merkityksessä, vaan yksistään sellaisen taloudellisen toiminnan, jonka tarkoituksena on – erityisesti – henkilöiden kuljettaminen.

35 Pääasiassa kyseessä olevissa olosuhteissa, joissa kuljetusvälineitä käytetään koulutustarkoitukseen, henkilöiden kuljettaminen – olettaen, että se on tapahtunut – on kuitenkin vain välitön seuraus koulutustoiminnasta, joka on sopimuksen pääasiallisena kohteena oleva palvelu, josta lento-oppilaat ovat maksaneet vastikkeena korvauksen.

36 Kun otetaan huomioon edellä olevat seikat, kuljetusvälineen käyttäminen lentäjän koulutuspalvelujen tarjoamiseen liittyviä tarpeita varten ei kuulu soveltamisasetuksen 555 artiklan 1 kohdassa olevan käsitteen ”kaupallinen käyttö” piiriin.

37 Tähän on lisättävä, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on esittänyt ennakkoratkaisukysymyksen viitaten vain unionin oikeuden tiettyihin määräyksiin tai säännöksiin, ei estä unionin tuomioistuinta esittämästä kyseiselle tuomioistuimelle kaikkia unionin oikeuden tulkintaan liittyviä seikkoja, jotka saattavat olla hyödyllisiä kyseisen tuomioistuimen arvioidessa käsiteltävänään olevaa asiaa, riippumatta siitä, onko ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysymyksiä esittäessään viitannut niihin. Unionin tuomioistuimen on tätä varten poimittava kaikista kansallisen tuomioistuimen esittämistä seikoista ja erityisesti

ennakkoratkaisupyynnön perusteluista ne unionin oikeutta koskevat seikat, joita on syytä tulkita, kun otetaan huomioon riidan kohde (tuomio 12.2.2015, Oil Trading Poland, C-349/13, EU:C:2015:84, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

38 Koska käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on esittänyt ennakkoratkaisukysymyksen soveltamisasetuksen 558 artiklan 1 kohdan, jossa vahvistetaan edellytykset kuljetusvälineen väliaikaisen maahantuonnin vapauttamiselle kokonaan tuontitulleista, soveltamisesta, myös tämän säännöksen tulkitseminen vaikuttaa tässä tapauksessa tarkoituksenmukaiselta.

39 Tästä on todettava ensinnäkin, että soveltamisasetuksen 558 artiklan 1 kohdan c alakohdassa olevaa edellytystä, jonka mukaan kuljetusvälinettä on lähtökohtaisesti käytettävä ”yksinomaan yhteisön tullialueen ulkopuolella alkavaan tai päättyvään kuljetukseen”, sovelletaan yksinomaan kuljetusvälineen kaupallisen käytön yhteydessä. Toisin sanoen kuljetusvälinettä, jota ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin, koskevat ainoastaan soveltamisasetuksen 558 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset.

40 Toiseksi ei voida lähteä siitä, että täydellisen tuontitullittomuuden myöntämisen edellytyksenä sellaisen kuljetusvälineen väliaikaista maahantuontia varten, joka ei ole kaupallisessa käytössä, olisi, että viimeksi mainittua kuljetusvälinettä käytetään kuljetustarkoituksiin.

41 Soveltamisasetuksen 558 artiklan 1 kohdassa ei nimittäin säädetä – eikä missään muussakaan kyseisen asetuksen säännöksessä, jossa vahvistetaan edellytykset, jotka kuljetusvälineen on täytettävä täydellistä tullittomuutta varten – sellaisesta rajoituksesta, vaikka unionin lainsäätäjä on nimenomaisesti asettanut muiden tavararyhmien kohdalla täydellisen tullittomuuden saamisen edellytykseksi edellytyksiä, jotka koskevat kyseisten tavaroiden käyttötarkoitusta. Näin on soveltamisasetuksen 563 artiklan mukaan erityisesti ”urheilukäyttöön tarkoitettujen tavaroiden” osalta. Niin on myös kyseisen asetuksen 566 artiklan sanamuodon mukaan lääketieteellisten ja kirurgisten laitteiden sekä laboratoriolaitteiden osalta, ”[jotka] on tarkoitettu taudinmääritys- ja hoitokäyttöön”. Kyseisen asetuksen 568 artiklassa säädetään puolestaan, että tullittomuus koskee tavaroita, joille on tallennettu ääntä, kuvaa tai tietojenkäsittelyaineistoa ”ja jotka on tarkoitettu esiteltäviksi ennen kaupallista hyödyntämistä”, sekä tavaroita, ”jotka on tarkoitus äänittää, jälkiäänittää tai kopioida”.

42 Tätä tulkintaa tukee asetus N:o 993/2001, jolla poistettiin asetuksessa N:o 2454/93 ollut ”kuljetusvälineen” toiminnallinen määritelmä, joka oli siihen asti ”henkilöiden tai tavaroiden kuljetukseen käytettävä väline”.

43 Kaikkien edellä olevien seikkojen perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että soveltamisasetuksen 555 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että helikopterilla lentäjän koulutusta varten vastiketta vastaan tehtyjä lentoja, jolloin helikopterissa ovat lento-oppilas ja lennonopettaja, ei ole katsottava tässä säännöksessä tarkoitetuksi kuljetusvälineen kaupalliseksi käytöksi.

Oikeudenkäyntikulut

44 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2286/2003, 555 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että helikopterilla lentäjän koulutusta varten vastiketta vastaan tehtyjä lentoja, jolloin helikopterissa ovat lento-oppilas ja lennonopettaja, ei ole katsottava tässä säännöksessä tarkoitetuksi kuljetusvälineen kaupalliseksi käytöksi.

Allekirjoitukset